

Demokratinės Lietuvos pamatus statė ir Prienų krašto šviesuoliai

1920 m. gegužės 15 dieną įvyko pirmasis Steigiamojo Seimo posėdis, kurio metu buvo paskelbtas apie atstatytą nepriklausomą demokratinę Lietuvos Respubliką, šiemet Lietuvoje minimas Steigiamojo Seimo šimtmetis.

Šalyje įvestas karantinas pakoregavo ir suplanuotus minėjimo renginius, kurių persikėlė į virtualią erdvę. Gegužės 11–14 dienomis Nacinalinis muziejus organizavo konferencijas apie šio valstybei svarbaus įvykio reikšmę. Jų metu pranešimus skaitė keturi ši laikotarpį tyrinėjantys istorikai: dr. Danutė Blažytė-Baužienė, dr. Artūras Svarauskas, dr. Gintaras Mitrulevičius, dr. Vilma Bukaitė.

Pranešimą „Demokratijos triumfas besikuriančioje Lietuvos valstybėje, 112 karalių“ Steigiamajame Seime“ skaičiuoja dr. Danutė Blažytė-Baužienė teigė, jog to meto profesoriai apie tuomet naujai besikūrusią valstybę sakė: „Tai yra stebuklas“. O bene pirmojo moderniosios tautinės valstybės sukūrimo koncepcija buvo sukurtas, vadovaujantis „Aušra“ ir kitais to meto leidiniuose, kurie, anot istorikės, remėsi Vidurio Europos tautinių judėjimų patirtimi bei ryškiai nubrėžė Lietuvos geopolitiniam išdėstymę išreikšto Vakaru, o ne Rytų vektorius programą. Būtent periodiniuose leidiniuose, ypač „Aušroje“, išryškintos tokios vertės, kaip lietuvių kalba, suverenitetas ir nepriklausomybė.

„Lietuviškų laikraščių suformuoja lietuvių, kaip galimos valstybinės tautos vizija per knygnešystę, o po 1904 m. (spaudos draudimo panaikinimo) legalią, vis gausėjančią spaudą ir tautines visuomenines organizacijas pasklidino visuomenėje. Tačiau praktinio igyvendinimo kontūrus ši vizija pradėjo įgauti tik Piermojo pasaulinio karo metais, kai lietuvių inteligentų grupės ir grupeles ėmėsi svarstyti valstybės atkūrimo būtinumą. <...> Šis reikalavimas, kaip visiems žinoma, išrašytas

ir Vasario 16-osios akte. 1918 m. pab., svarstant antrosios, laikinosios konstitucijos dėsnius, po diskusijų taip pat buvo nutarta paminėti Steigiamajį Seimą, kaip svarbiausią ir artimiausią valstybės kūrimo tilkslą. <...> M. Sleževičiaus vyriausybė 1919 m. gegužės viduryje priėmė sprendimą sudaryti Steigiamojo Seimo rinkimų įstatymų rengimo komisiją. <...> Steigiamojo Seimo rinkimai nuo ankstesnių skyresi netik tuo, kad tai buvo pirmieji besikuriančios valstybės rinkimai iš visai šalies bendrą valdžios instituciją, bet ir tuo, kad pirmą kartą buvo balsuojama už išspaustintus kandidatų sąrašus, nes iki tol savivaldybių rinkimuose buvo balsuojama kamuoju kairos, o jų neturint, žirniais arba pupomis“, – pasakojo mokslininkė.

Rinkimai tuomet išjudino visą kraštą, tad balandžio 14–16 d. visuotiniu lygiu bei slaptu balsavimu buvo išrinkta tautos atstovybė – 112 Steigiamojo Seimo atstovų, kuriuos dienraštyje „Tauta“ prelatas Aleksandras Dambrauskas pavadino 112 karalių. Tiesa, ne visi tuomet išrinkti atstovai dirbo visą kadenciją, pasikeitė 38 nariai, o tai reiškia, jog iš viso Steigiamajame Seime dirbo 150 parlamentarų. Anot Danutės Blažytės-Baužienės, būtent nuo šios institucijos veiklos prasidėjo Lietuvos demokratijos istorija.

Idomus faktas, jog dauguma narių buvo jauno amžiaus: 45 atstovai neturėjo nei trisdešimties metų, o vyresnių nei 50 m. buvo tik 14. Taigi jauną valstybę kūrė jauni žmonės, todėl istorikai svarsto: „Gal dėl Steigiamojo Seimo darbe būta daug idealizmo ir būtent valstybinio, o ne partinio požiūrio“.

Nepaisant jauno amžiaus, Steigiamajam Seimui pavyko daug ką pasiekti, o jo indėliu į modernios valstybės pamatus neabejojama iki šiol. „Jis užbaigė tautinio atgimimo tarpinį ir pradėjo lietuvių, kaip valstybinės tautos, gyvavimo laikotarpi. Naujų laikotarpi, orientuota į demokratiją. Manytą, kad tik demokratikai išrinktas parlamentas užtikrins salygas nepriklausomybei ištvirtinti ir Lietuvos valstybei pripažinti. Rinkimų įstatymas buvo priimtas ir rinkimai įvyko ne tik ne-nusistovėjus sienoms, dar nesibaigus karos veiksmams, vidas situacijai tebesant nestabiliai, bet kai tik Steigiamasis Seimas sustiprino, išeisino ir stabilizavo Lietuvos valstybę. Šių pastangų sėkmés rezultatas – Steigiamojo Seimo darbo pabaigoje Lietuvą de jure jau buvo pripažinusios kelios Vakarų valstybės, ji tapo Tautų Sąjungos nare. Jau Steigiamojo Seimo rinkimai parodė, kad Lietuva, vos spėjusi išsivaduoti iš Rusijos imperijos, pasirinko Vakarų geopolitinę orientaciją. Vakarų Europos valstybių parlamentarizmo tradicija ir pirmasis žingsnis ta linkme igyvendintas, palyginti, sklandžiai. Rinkimai parodė gana aukštą visuomenės pilietiškumo lygi. Ji pasirodė pakanamai brandi suorganizuoti pirmą

Kostas Daunora.

Jurgis Marčiulionis.

Pranas Šalčius.

Kazys Kupčiūnas.

Kazys Lekeckas.

Mikas Bagdonas.

rūcinių darbų, Priklausė Prienų miesto katalikiškoms organizacijoms. Taip pačiais metais išrinktas iš Prienų miesto valdybą, kuriuoje dirbo iki rinkimų į Steigiamąjį Seimą. Tarp tautos didvyrių iš viso buvo 13 pedagogų, iš jų du kilė iš Prienų rajono – pakuoniečis Kazys Kupčiūnas ir šilavotiškis Kazys Lekeckas, dar du – Mikas Bagdonas ir Jonas Bliūdžius – igijo pedagogo profesiją šiame krašte veikusioje Veiverių mokytojų seminarijoje. Tiesa, M. Bagdonas Veiveriuose ne tik mokėsi, bet ir mokytojavo. Šią seminariją baigė ir kitas Steigiamojo Seimo narys, kilęs iš Balbieriškio miestelio – Mykolas Jeronimas Krupavičius, kuris pasirinko kunigo kelią, vėliau (1918 m.) buvo išrinktas sudarytos Žemės reformos komisijos pirmmininku, o po 5 metų tapo Žemės ūkio ministru. M. J. Krupavičiaus biografija išties stulbinanti: sulaukę pripažinimo, kaip kunigas, igijo ne vieną išsilavinimą, pasižymėjo Lietuvos politiniame gyvenime. Visgi 1942 m. jis buvo suimtas gestapo, kalejo 3 metus. 1945 m. išlaisvintas JAV kariuomenės, apsigyveno Vokietijoje, vėliau persikėlė į JAV, kur tapo Vyriausiojo Lietuvos išlaisvinimo komiteto pirmmininku, o 1948 m. paaukštintas į prelatus.

Prienų krašte taip pat mokesi ir Lietuvos diplomatas, žurnalistas, publicistas, visuomenės veikėjas – Juozas Purickis. Iš Petrosiškių vienkiemio (tuometinio Jiezno valsčiaus) kilęs diplomatas mokesi Stakliškių pagrindinėje mokykloje, vėliau lankė Jiezno rusišką parapinę pradžios mokyklą. Dėl lėšų trūkumo J. Purickis negalejo tėsti mokslų, todėl 3 metus dirbo tévo ūkyje, o tada išstojo į Žemaičių kunigų seminariją Kaune. Yra žinoma, jog seminarijos

Jonas Bliūdžius.

Mykolas Krupavičius.

Juozas Purickis.

I Steigiamajį Seimą buvo išrinktos ir penkios moterys: Felicija Bortkevičienė, Magdalena Draugelytė-Galdikienė, Morta Lukošytė, Ona Muraškaitė-Račiukaitienė, Gabrielė Petkevičaitė-Bitė.

Tai, kas išaugina...

Projektą remia
SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĒMIMO
FONDAS

Rimantė Jančauskaitė

